

ნუგე არის მანათი ახლდენენ ბირობის ძალით. ასე და ამ გვარად, მებლდეთა ბედი ბაყლებს პატრიონებაზე არის დამყარებული, რადგან ბაყალს იქით ვერასდროს მიაქვთ თანაირი საქონელი და სწორად მიზნები ეს არის, რომ ცალკე მსყიდველი ერთი-ათად მტკნარა მხარეებზე და ცალკე მებლდენი თითქმის არაერთი ხიერის არა მხოლოდ თანაირის ხელშეშობა. ოღონდ იწყურებს კაცი, ვერძის მიწას წლით-წლითა და, ცხებ ან ღვინისიერი ბაყალი შემხედს, ან ღვინი მოხალისი წელიწადი და მამადგრო და ერთი-ორი გროში მოვიპოვო სამშობლოში წასაღებო, მაგრამ წლით-წლითა მისი მდგომარეობა უტყველოდ ერთი და იგივე გამოდის. მებლდენ ანებებს ამ ხელობას თავსა და ან სახლში მიდის, ან სხვა საქმეს იწყობს. იმის აღდგომე მოდის სხვა, მაგრამ ის სხვადასხვა დღეში ჩაფარდება ხოლმე.

* 21 ივლისს, გოლოგინის პრესბიტერი, შემდგენს ამბავს დავესწარიოთ, გეტყობინებენ: პატარა რაქველი ბიჭები თონის პურსა ჰყიდდნენ, გამართა ბაზრის ზედამხედველის ხელქვეითმა. მივიდა ბიჭებთან, გაუტეხა გურ ერთი პური და გასინჯა, ახლო მეორე, ახლო მესამე და ამ გვარად ხუთი-ექვსი პური დაუტეხნენ. უყვირა ბიჭებს—უკუდი პური გამოგიტანიათო. მერე ის დამტყუებული პურები თავისის მამულად ხელთ იქვე დაუტოვა მუშებსა, რომდენი ცხიდან ნებები შეუდგნენ ჰმასა. ძალიან მოსწონი ჩვეულებაა, რომ პურებს უსინჯავენ გამაყვდელით, რომ გამაყვადი და მამული არ გამოიტანონ უზარში გასასყიდად და ტყველდნენ არ მისევე ზარლო, მაგრამ საკვირველია, თუ კი ზედამხედველის ხელქვეითმა სწრა უფარვისად და შეეშინა მსყიდველი არ წახდინოს ამ პურშია, მაშინ თითონ რაღად დაუტოვებ ხალხს სწორედ იგივე დაუტყუებელი პური! ეს ჩვენ ვერ გავიგებო, გვიტარებს დამსწრეთ, და გვგონია, რომ თითონ ხელქვეითსაც არ უნდა ეყურებოდესო.

ლის-მეგობარს ერთი ვარდ-გვირგვინი ყვავილი, რომ უმეტესად გული მოითქვას, სული მოიბრუნოს, ინფემოს და ისეთის მოუთმენლობით აღარ ელოდეს სხსანსა და თავისუფლებასა.

- არ შემოძლიან, თავადო.
- რატომ?
- თქვენ ყვავილი არ გყავიათ.
- ვინ გითხრა?
- მე ერთი. თქვენა გძულთ ყვავილები.
- მოუტყუებინათო, უტყუენიათ.
- ღიად, ეტყობი. არას დროს არ ატარებთ ხოლმე? ერთხელ არ მინახებინათ, რომ ყვავილები გტყუიყოთ ხელში.
- შეძილება, უარს ვერ გიტყვი. ხოლო თქვენ გაიწყვდებთ, მისს, რომ ჩვენ მოჯდობებულ-მოთხოვნილნი ვართ: რად აღერე გითყვარდა— ის აღარ გვიყვარს; რად გვიტყვარდა— ის მოგვიწონს. მომეცით ერთი ვარდ-გვირგვინი.
- არ შემოძლიან, თავადო.
- რატომ?
- ჩვენს ქვეყანაში ახალგაზრდა ქალები არას დროს არ აჩუქებენ ხოლმე ყვავილს უმწველ-კაცებს; და თუ აჩუქებს, ეს იმასა ჰმინახეს, რომ ისინი თანამინებულნი და დაცხადებულნი არიან ოჯახისათვის; რომ სი-

კარგი იქნება, ვაგვიხიზნონ ამისთანა ხელ-ტყველებს მათი მოკვლეობა და რიგინად უხელმძღვანელონ საქმეში, ვისიც ვერ არს.

* წარსულ მისში ჩვენ ვაქცობთ მკითხველებს, რომ სურამში ახლად დაარსებულ სასახლო და სასწრაო იქაურებს ქართველებმა ბილეს იჯარაში წელიწადში 452 მანათლადო. ცხლა გეტყობინებენ, რომ საჯარო ვაჭრობა იყო გამართული ამავე საქმის თანაზე ივლისში და იჯარა დაპირათ რამდენსავე იქაურს სოპებს წელიწადში 1,200 მანათლადო. ეს ვარა დალი ფულსა სურამისათვის და, უმეტესად, მოახმარებს თავის სკოლის გაუმჯობესებას და გაფართოებას.

* ჩვენა გვეყრენ, რომ ბეკთაუბნის თემის სოფლებში გვიან დაითესა წიფელის სიმინდები ცუდის ამინდების გამო; მაგრამ ვთავად თუ არა სიმინდის თესვა ათს თბანთივით, დაღვა შესანიშნავი კარგი ამინდები: ორი დღე და სამი რომ დარი იყოს, ერთი დღე წვიმა მოდის და პრწყებს სიმინდს, ასე რომ წიფელს თუმცა ნაგვიანებად დაითესა, მაგრამ იმდია, რომ შარსმდღეზე უკეთესი სიმინდი მოიღვას. პურები ზემო-იქვეაში და სურამის ახლო-მასლო სოფლებში გვირგვინია: ურუმს ძნას სამი-ოთხი კოდი პური გამოდისო.

* მარტოვადანა გვეყრენ: წიფელს ჩვენში პურის მთავალი ნაკლებად იყო და რაც იყო, ისიც ბებრ ალგასა უამინდობის გამო რიგინად ვერ გამოდდა. ამავე უამინდობამ ძალიან ხელი შეუწია ყაზების ლეწევისა. ვერც ხილდებობას და ყურძენს დაუღვა ჩვენში წიფელს კარგი დრო. უწინდებულზე შედარებით წელს ყურძენი ძალიან ნაკლებად ახსია და ამასაც თითქმის სულ ერთიანად ნაკარი აქვს შეყრილიო.

* ჩვენა გვეყრენ, რომ კვირას, 26 ივლისს, სოფ. ახალ-ქალაქში სცენის მოყვარენი გამართავენ ქართულს ყვარულით გაცაცებულნი არიან და სიკვდილის მეტი ამ ქვეყნად აღარა დაჩინებიათ-რა.

- ჩვენ არასოდეს არ დაიხორცებოთ. მომეცით ვარდ-გვირგვინი.
- ყვავილი ჩუქნა სიყვარულის ნიშანი—ჩაიჭურჭლა მისს ღვინში.
- მერე რა არის?—თამამდა ჰქონდა ყმაწვილმა-კაცმა.
- ქალმა არა უთხარა, თავი-კი არ აუღია მაღლა, თითქო რაღასაც ჰუჭირობდა, ლოყები წამოუწითლდა; ადღეუბნით ხელ-სახოცს არიანსა შეეღა... არც ფრანჩესკო იღებდა ხმას, ხოლო ნათლად, კეთილ-მოძილურად, მშვიდად შესტყვარდა ქალს და თავისკენ იზიდავდა. ღვინი ნელა-ასწრა მაღლა თი-იგული და დიდხანს დაეკრძალა, თითქო თავისი სული ამ ყვავილებს უნდა შთაბრუნოს; ბოლოს თავი-გულიდან ამოაძრო ერთი ვარდ-გვირგვინი და ღლითი მიწა-ღა ფრანჩესკოს, ამ დროს მისს ღვინი ისეთი მშვენიერი იყო, ისეთი ლამაზი, ისე დან ჰქვანდა უწინდელს ღვინს, რომ დან ფრანჩესკო ვარცებით შესტყვარდა...
- რათ გინდათ ეგ ყვავილი, ღონ-ფრანჩესკო?
- აღამინის სიკაცსე გტყვობია, მისს, ვინ იცის!
- ყვავილი დაქვანდა.

წარმოდგენს წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სახარებლოდ. წარმოდგენილი იქნება „ძალიან ექიმი“ და მეორე მოქმედება „თანაზ-ბატონიზირის როლს“, რომელშიც ცხლმხიარის როლს შეასრულებს ბანიტარო ლუკას-ქე თარხნიშვილი, და ცოცხალი სურათები ჩვენს ცხოვრებშია.

წარმოდგენისათვის ძალიან მზადებაში არიანო, უმატებს კორკისპანდენტი და იმედიცა გვაქვს რომ ბევრნი დაესწრობიანო.

* გურიიდან გვეყრენ, რომ დეპუტის წინა და გიორგის ცკლესიასთან ყოველითვის, როცა-კი მიცალბებულს მოასტუმრებდნენ დანაშარდად, ერთი იქაური მცხოვრებელი, ვინმე ლლონჯი, ჩადგება ხოლმე ვაჭარის საფლავში და მიცალბებულის პატარანი ეუბნება: მანამ ადგილის უნდა არ გადამიხდით ორს თუმანს, მანამ არ დანაშარდებით, რადგან ეს სასაფლაო მამულები ჩემი საკუთრებააო. ასტყუება ხოლმე ერთი ალიაქიათი, ჩხუბი, დავი-დარბაზ, მაგრამ ლლონჯი თავის სიტყვის კაცია და ვიდრე თავისს არავტანს, საფლავთან ფეხს არ ამოსდგამს ხოლმე. ამ სახით, მიცალბებულთა პატარანები ცალკე მკვლანს სტირიაში და ცალკე სასაფლაოსათვის გაღებულს ბურთს თმან ფულსა. აქეთ ვაჭარებულთი მდგომარეობა მოითხოვებო, უმატებს კორკისპანდენტი: რომ ჩვენა გამოიძიონ, ვისიც ვერ არს, და თუ მართლა ღლონჯს ეუბნენ ეს სასაფლაო, შესიყვანდნენ, თუ არა და, განათვისუფლონ დეპანტუენი ღლონჯის დავი-დარბაზისაგანო.

* სახელმწიფო საბჭოს წევრი გენერალ-ადიუტანტი გრაფი მიხეილ ტარბილის-ძე ღლონჯ-მედიკოვიკი პირობს წიფლს შემოაღებო და ზამთარი გაატაროს ტფილისში, ამბობს ვაზ. „Тифлисский Листок“-ი.

* იმავე ვაჭეთში სწერია, რომ ამ რამდენსავე დღის წინ ავღობარში ერთიანად დაიწვრა ვიღაც ხიზა—

- ისეთს ვაღობს ვუხამ, რომ არ დაქვანს.
- მაგის უნარი ვაქვთ მერე?
- „ფუსტი“ არ წავიკითხეთ, მისს.
- როგორ არა.
- ზინელი ვახსოვთ? საწყალი მიფისტრეფელმა ისე მოაჯვარდა, რომ მიეკარებოდა თუ არა რომელსამე ყველას, ყველიც მაშინვე ქვანებოდა და ხმებოდა.
- თქვენ ზინელი ხართ?
- არა, მისს, პირა-კით.
- მაშე მფისტრეფელი იქმნებთ.
- მარგალიტამ ადგილად იქნა იგი, — სიქვა ვინაწყკამ და თვალებში შებნდა ახალგაზრდა ქალს.
- იცნა და შვიზარა.
- თავისის თავისა ეშინოდა. მეტად თანამაყვარე იყო მარგალიტა, თორემ იქნება მფისტრეფელს უყვარდა კიდევ. ისეც იგი სჯობს, სიყვარულის გულისათვის დაიღუპოს, მოკვდეს აღამინი, ვიდრე იცოცხლოს და...
- გვიან არის, თავადო... სიქვა ნელის ხნით ღვინი და სახეზედ შეიშალა.
- საუკუნიდან სულ ერთს საათს არ გაუვლია, ღვინი. ნუ სთვლით საათებს!
- ქალი შეკრთა. ფრანჩესკომ ინგლი-

როვის სახლი, არავის არა დაუშავედა რაო.

* ყარსის ოლქში, როგორც მოგვიხიზნობს ვაზ. „Кавказ“-ი, სულ ათი სასწავლებელია, მათში ერთი სა-ქალაქია და სხვები სულ სასოფლო სკოლებია. ერთი სკოლა მოდის 18,170 სულ აღამინზე; დანარჩენი კვე-კასიაში-კი ერთი სასწავლებელი მო-დის 7,260 სულზე; რუსეთის იმპერი-აში საზოგადოდ ორთა-შუა რიცხვით ერთი სასწავლებელი მოდის 18 სო-ფელზე, ყარსის ოლქში-კი 83 და-სახლებული ადგილსაც ძლივს აქვს ერთი სასწავლებელი, თუმცა ხალხს კი თურმე დიდი ხალხის აქვს სწე-ლია. შინაურულად ასწავლებენ მხოლოდ და სხვა მწიგნობართ, მა-გრამ, რასაკვირველია, იმათ სწავლე-და ანაბანს არა სცილდებაო.

დაბაჯ საფეკლი

(მარწერილი ამბავი)

სოფ. ღვინი, 19 ივლისს. სოფელი დგვის გეგუთისს უფეთხუნის თემსა. ეს სოფელი მთიანი ადგილას და პატარა დიდივე გავრცელებას ორს ნაწილად. ამ დიდივე გამართლას სურათისს პატარა წიქვია. სოფელს დგვის სუ-ლისითვის ტოლად ადგილს ვერ იშო-ბიათ, რომ შეაგუდა და შელოხდა არა გამოიძიონ, ვისიც ვერ არს, და თუ მართლა ღლონჯს ეუბნენ ეს სასაფლაო, შესიყვანდნენ, თუ არა და, განათვისუფლონ დეპანტუენი ღლონჯის დავი-დარბაზისაგანო.

ჩემთა ამისი ნახვა. თითქმის ყველა გლეხს უდგას ორთავიანი ფიცრის საფლაო, რომელსაც ერთი საფლაო და მორაქვა სსს-ტურია. ეს სახლები ყველას მშენებარის უფროთა აქვს დასწრული. ყველა სასაფლაო გარკვეულ თვისებებზე ადგება აქვს გ-მეორე, რომელსაც მშენებარის თვისის ადგასი ამოადან და მშენებარისს აქ-ვითარბას. ეოკოს ვარგულო ვაჭარებულს და ბარბარს და მდღობის ვაჭარებია ამ გესხებშია უფასოთა დევნების სინხვი, დღობია და ვატრია. აქეთს ვაჭარებს ერთი შესანიშნავი თვისება და ხსათა სტირია: სინხვისა და დღობის თვისა ვაჭარებს არაფერს აქვს და დგინთ ისეთის თი-სისისა და მძღუმი მოდის, როცა რე უსიამოდეს და უდგობა ვაჭარებია. ქა-რადემა-კი ამ თვისისს მსაჯულოდ ვაჭარებს, ხაჯვარად მოდის და ამ თვის-ისას და ხარხისას ღვინი ღადრ დგება, როგორც დავი-დარბაზი და დღობ-ბია რომ არა უფადეოა და თვისილია. ს. დღისის მსაჯულებებს ღვინი და ჭირ-სახედა საგმადე მოსდის და ვაჭარებს ჰქვადან ხაჯვარ.

ამ თვისის თითქმის ამ სოფელში დღობია იყო. ამ დღობის იმეორეში ვაჭარებარბას ვახსიან. დღობაზედ წრე-ულს ბეგრა არა-სასამთავრო ამავა შეე-ცუდა და ვაჭარებულს გლეხისსაგან, რომდ-ვიც წიფლს დროს, გლეხისის ხასხლ-ეკვს, ერთს ხას მიწას შეუკუთვლიდნენ და ხსა-დაზადე ახსიანდნენ.

დაზადის ხნით დიწყო ვაჭარებარბას: პატარა, ოფელი არ უნდა მისევე ტოლას მიწაში, მანამდინის არ შემო-გავარბინოს და არ დავამტკიცებს მა-მულს გამაწყვდის ვაჭარისათა. თორემ ხნამ ხედავთ, რა საქმის ხსადან მათავა-რთის თავადან და როგორ გავუთხავდა გვეკუთხარბანს ამას ვინ მოაფრებდა, ვა-ცო, რომ თავის თავს გავტოვდა სწრულს დიწრულს თავს მაღლებდა და შემდგ კამისის დროს შემოკარბინისთვის ვა-დგე ვაჭარს მოათხოვდა? შორსმს ერთს გლეხს მიწა უფერას შემოაფრესაგან ოგ-და-შვად თქვანდა და წრულს ვაჭარს სთხოვს ათს თუქმისს ამავა შემწე-ეკუთხარბანს, რომ არ შემოგავარბინო, თუ არ მოაქვს ვაჭარს ათს თუქმისსა.

რამ იყოთა. აქამდემ მისს დგვი ჩემოდ იღვა და ყოველსავე თავისს მოაჩიარ-ბას თვალ-ყურს ადევნებდა, ხოლო როცა თავადე ყველი ქისაში შეი-ნედა ყველს, როგორც დგვი თრთო-და, კანკალებდა და ცახცახებდა ყო-ველს იმის სიტყვაზედ, ისე თეთრი ყველი თრთოდა იმის ხელში, ათსს გავარბა ოცნებამა და ღონდმა თავს-ებურ დასწრეს ქალს: მშვენიერი თავ-ადე მფისტრეფელი იყო, ძირიანად ამოვლოდა მარგალიტას სული და ავტოვებდა თავისის ცხელის სურთქეთი; ეს როგორც იყო, ნორმანდიელი რო-ბერტი და სასაფლაოზე ამ ქვეყნად გამქრალ ცოცხლთა ქალთა საფლა-ოდან საბარლო თერის ყვეილსა სწყვეტდა...

ორივენი ჩუმად იყვნენ; შორიდგან მოიშობდა ღამარაკისა და კაბების შრობის ხმა.

მისს ღვინი შეპყრებდა ყვეილს ფრანჩესკოს ხელში და ტანში შიშის ვრუტატელი უქლიდა. მშვენიერმა გულ-ტყვიმა თავდამცე ამახად ყვე-ვილს, თითქმის ფოთლესსა სთვლის და შიგ სიყვარულის ბედის-წერა უნ-და ამოკითხოსო; ამიღობა ზინიდგან აღოს-ფერი ხავერდის ქისა, ფრთხილად რამდენადე მოკვცა ყვეილის ღვინი და მძიმედ შეინახა ქისაში ყვეილი, თითქმის რაიმე ძვირფასი და საღმრთო

- სიკვლისა გეშინიათ?
- არა, სულაც არა, — უპასუხა და-ბუჯივითებით ქალმა.
- სიკვლისა გეშინიათ? — ვინა-სოლო... უთხარა ღონ ფრანჩეს-კომ ღონდა კორბას, რომელსაც ის-ის იყო თანამზობა გეითყვიან, სულ ერთიანად გაატარებულყოფი და გაი-დუნათ ერთად ხელთ-ხელს ვაჭარი უახლოვებოდა ფრანჩესკოსა და დე-ვისს.
- სიკვლისა გეშინიათ! განიმჯობრა ქვა-რამ და დავლესასხა.
- ღიად, — უპასუხა თავადმა და ორთვის თვლი ვაჭარებო, ვერ ვერ-დაკარგულს ყვეილს შეპყრდა და მე-რე გვმოდის ვარდა, ვაჭარებობივი, მძიმედ, მშვიდად და გულ-ტყვიდა. — ღიად, სიკვლისა გეშინიათ ნაასი. მე ვეუბნარ მისს ღვინს: წარბარბა

მა 298 დაწამულად მიმსდარს სმის თთვის განმავლობაში, ამ რევიგაციას...

— ლონდონის საქმეებში საყურადღებო მნიშვნელობის მქონე მოვლენები...

ოსალათი. „Daily News“-ს რუკებით დაუკლებს სტამბოლიდამ, რომ კრიტიკა...

— იმ ამბავს, რომ დღე-მალს ვულს იღებს ემში მანქანა გერმანიის მიმართ...

დებემა

20 ივლისი

მოლოდინი. ბუგაიის მისევეთი, ჭოლანდაც სტალიბს თავის სამსჯელობის...

ამოსოვი. დღეს 4 საათზე და 20 წუთზე, გარდაიცვალა მ. წ. კატკოვი...

სტამბოლი. ოსმალეთის მთავრობამ პეტიციას დებემათი კობურეს მიმართ...

ბოღვარბიში და მეტადრე აღმოსავლეთ-რეუგიონში დიდხანს ადუღავებულა ხალები.

სამხრეთში ბირბა, 17-ს ივლისს

მხრბანი. კა. „Times“-ს სქერს ბერტინადამ, რომ მისთვის უკმაფლო დუბი...

წერილი ამბები

— ვლატინოს ახლა, ტეხასში, გუბერნატორად მას წინადადების მატარებელი...

Table with 4 columns: Name, Position, Date, and Amount. Lists various individuals and their financial details.

საქალაქმთავრო ცნობანი
ქრისტეს ჰედ ზუბ (1887) წელიწადში, მკვების შემოსავლი 7395.

— გალციის დედა-ქალაქში, ლევიში, იქნარს ქალის დაუბრუნება ახალი საზოგადოების...

მამათთვი 31 დღით არის
23 დღე ოთხშაბათი. წმ. მოციქულთა მარტინის მარტინისა და ბუკურტისა...

მა ურდელ 12-5. ტულისში მზე ამოდის 4-56, ჩაღის 7-16, შოგარ 15 დღისა...

23 დღე ხუთშაბათი. წმ. თეოდორე. კათოლიკე მარტირის დღი...

24 დღე შაბათი. წმ. იოანე. კათოლიკე მარტირის დღი...

25 დღე შაბათი. მიგაგება წმ. დავით მშობლის დღისა...

26 დღე კვირა. წმ. ქალწ. მ. მწ. პარაგეფისა. კათოლიკე მარტირის დღი...

27 დღე ორშაბათი. წმ. პანტელეონისა. კათოლიკე მარტირის დღი...

28 დღე სამშაბათი. წმ. სან. ნიკოლოზისა და პოლიქარესი, სომეხი. კათოლიკე მარტირისა...

სასწავლო განცხადებანი

ტულისის საგუბერნიო გამგეობამ (Тифлиское Губернское Правление), თავის გარდაწყვეტილებით თანხმად...

გისაც სურს ამ მამულის ყიდვა, უნდა მოზარბანდნენ დანიშნულ ღირებულებაში...

სასწავლო განცხადებანი

ტულისის საგუბერნიო გამგეობამ (Тифлиское Губернское Правление), თავის გარდაწყვეტილებით თანხმად...

გისაც სურს ამ მამულის ყიდვა, უნდა მოზარბანდნენ დანიშნულ ღირებულებაში...

სასწავლო განცხადებანი

ტულისის საგუბერნიო გამგეობამ (Тифлиское Губернское Правление), თავის გარდაწყვეტილებით თანხმად...

გერბი განცხადებანი

მზახვენში და ბანდოკობით მზახვენში ტვირის სახელმწიფო სასწავლომეში დანიშნული არის...

ბიბლიოთეკა

ვალდანილი ახალს საღვთოში: ხასხისის ქუჩაზე, ხარჯიშელის ხასხმა, ქვითი.

ვლეთის ბიბლიოთეკის სესხის (3 обличаи 1-го восточнаго займа 1877 г., на предъявителя) №№ 056,711 — 056,713, თითო ასის თუმბისა...

გისაც სურს ამ მამულის ყიდვა, უნდა მოზარბანდნენ დანიშნულ ღირებულებაში...

ამიტომაც ვისაც მსურთ ეს სარგებლობა მიიღონ იყიდონ, უნდა მოვიდნენ საგუბერნიო სამმართველოში...

ბიბლიოთეკის სესხის (3 обличаи 1-го восточнаго займа 1877 г., на предъявителя) №№ 129,317 — 129,331, თითო ასის თუმბისა...

გისაც სურს ამ მამულის ყიდვა, უნდა მოზარბანდნენ დანიშნულ ღირებულებაში...